

tionel eller praktisk Forstaaelse med Regjeringen? Saasnart jeg mærker, at der ikke blot ikke er nogen Mulighed, men at jeg staa overfor en Minister, der forstaaer sig bagved juridiske Forstaaelser, saa vil jeg indrømme, at saa bliver Debatten vanstelig og uden Interesse; den fører ikke til Noget. Saa vilde den ærede Minister komme langt lettere fra det ved at sige: Jeg vil ikke udtale mig om disse Ting. Saa vilde jeg respektere det og sige, den ærede Minister har vist sine Grunde, saa lade vi det være.

Til Slutning vil jeg blot med Hensyn til Marinen bemærke, at, naar den ærede Minister udtalte, at han ansaa det for nødvendigt i høi Grad at forøge Bevillingerne til Flaaden, saa gjør det mig ondt at maatte sige, at den ærede Marineminister i Dag har gjort, hvad han kunde, for at Flaaden ikke skulde faae større Bevillinger. Thi, naar den ærede Minister saaledes indrømmer — og det har han virkelig gjort — at han har nægtet at tillade Marinens Udtalelser i den Bog at komme frem — jeg har udtrykkelig spurgt ham, om han ikke vilde tillade det... (Marineministeren (Kavn): Jeg har hverken nægtet eller tilladt Noget, jeg har kun sagt: Det angaar ikke det ærede Medlem, i alt Fald siger jeg det nu til det ærede Medlem). Deri tager den ærede Minister fejl, det angaar i meget høi Grad mig saavel som ethvert Medlem, at de saakundige Medlemmer af Hæren og Flaaden faae Lov til frit at udtale sig. Det angaar ogsaa den ærede Marineminister, og det vil komme til at angaa ham endnu mere, end den ærede Minister nu aner. Jeg rettede det Spørgsmaal til den ærede Minister: Vil den ærede Minister tillade, at den Bog kommer ud, og dertil har den ærede Minister rystet paa Hovedet og sagt Nei. At han nu siger, at han slet ikke vil svare, det vil i Realiteten ikke stille den ærede Minister en Smule bedre, thi lige overfor en Minister, der i den Grad er nødt til at forstaae sig bag Tausshed lige overfor et saa simpelt og bestemt Spørgsmaal som det, om han vil give sine Officerer Lov til at tale rent ud fra Leveren og Hjertet, overfor disse Sager maa man virkelig være berettiget til at sige, at der maa ligge en ganske mærkværdig Grund bag ved. Det kunde maasse være, at Marinen er saa lidt i Stand til overhovedet at forme sine Tanker og Ansuelser, at det vilde være til Glæde for Marinen, at det kom ud, og at vi læste, hvad de havde skrevet. Dette kan jeg imidlertid ikke antage; efter det Kjendskab, jeg har til Marinens Officerer, ere de fuldt saa intelligente og skrive fuldt saa godt som Hærens Officerer. Der maa vel

altsaa være politiske Grunde tilstede, hvorfor man hindrer Flaaden i at komme frem med sine Udtalelser om de Spørgsmaal, der for Diebliffet, og netop ved Behandlingen af denne Lov, ere af brændende Interesse. Jeg tror, at ingen Minister vil kunne skjule for sig selv, at naar han handler saaledes, saa gjør han det næsten umuligt for noget Thing at give Bevillinger til militære Formaal.

Marineministeren (Kavn): Ja, jeg vil blot endnu tilføje dette: Det ærede Medlem taler hele Tiden om „Flaaden“, „Sø-officererne“, men den Bog, der har været Tale om, var kun en Enkelt Forfatter til, saa der er slet ikke Tale om Flaaden i det Hele.

Formanden (Høgskbro): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds (Holstein-Ledreborg) har bedet om Ordet paany; under Forudætning af Thingets Samtykke (Dphold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Holstein-Ledreborg: Ifølge Ringsted Tidende (Afskydelse) — den viser sig dog mere og mere at have været vel underrettet, der har jo dog altsaa været en Bog og en Forfatter — havde det dog været Meningen, at Bogen skulde underskrives af saagodt som alle Marinens Officerer. Den ærede Minister skulde ikke have Lykt til at oplyse, hvorvidt der ligger Noget til Grund for dette?

Marineministeren (Kavn): Det Hele har virkelig saa overordentlig Lidt at sige. En ung Mand havde været naiv nok til at tro, at man saaledes kunde gaa omkring og søge Underskrifter paa, om de mente det eller det, men jeg er aldeles uvidende om hvem der i det Hele vilde skrive under, jeg kender ikke noget Tal. For mig stod det Hele, som en enkelt Mand var Forfatter. Jeg kan ikke dømme om Bogen, men jeg tror, at den ikke vilde være heldig for Marinen.

Formanden (Høgskbro): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds (Holstein-Ledreborg) har bedet om Ordet paany Under Forudætning af Thingets Samtykke (Dphold) giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Holstein-Ledreborg: Der er altsaa en ung Mand, som er gaaet omkring. Det er altid noget Mere; nu have vi Bogen og den unge Mand og Underskrifterne, men hvor mange, veed den ærede Minister ikke